

ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך
לך כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאר
אשר לא מערי הגוים האלה הגה רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך גזלה לא תזיז
כל נשמה כי הזרם תזר ימים הזותי והאמרי
הכנעני והפריזי הזוני והיבואי כאשר צוך יהוה
אלהיך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל
תועבתם אשר עשו לאלהיהם וזמאתם ליהוה
אלהיכם כי תצור אל עיר

ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשזיזת
את עצה לגדוד עליי גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא ארו
תשזיזת וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא
עשה עמוך מלחמה עד ודתה

כי ימצא זולל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה גפול בשדה לא תודע מי הכהו ויצאו
זקניך וישפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
הזולל והיה העיר הקרבה אל הזולל ולקחו
זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל והורדו זקני העיר ההוא
את העגלה אל גזול איתן אשר לא יעבד בו ולא
יזרע וערפו שם את העגלה בגזול ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בזר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל גגע וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל הזולל ירזצו את
ידיהם על העגלה הערופה בגזול ועשו ואמרו ידינו
לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו כפר
לעמוך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם
נקי בקרב עמוך ישראל ולכפר להם הדם ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני
יהוה כי תצא למלחמה על

איביך וזתנו יהוה אלהיך בידך ועשית שביו וראית
בשביה אשת יפת תאר וזשקת בה ולקזת לך
לאשה והבאתה אל תוך ביתך וגלזת את ראשה
ועשית את צפרציה והסירה את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה
ירוז ימים ואזור כן תבוא אליה ובעלתה והיתה
לך לאשה והיה אם לא זופצת בה ושלזתה
לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תזזת אשר עשיתה כי תהיין

לאיש שתי נשים האזזת אהובה והאזזת שנואה